

عنوان مقاله:

مشارب الاذواق؛ شرحی فارسی بر خمیه ابن فارض (اثری ناشناخته از میرسید علی همدانی)

محل انتشار:

نخستین همایش ملی تحقیقات ادبی با رویکرد مطالعات تطبیقی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

فاروق نعمتی - دانشیار گروه زبان و ادبیات عربی، دانشگاه پیام نور

شهلا تاتایی - کارشناسی ارشد رشته زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

خمیه ابن فارض مصری، از قصائد مشهور عرفانی در ادب عربی و دارای مضامین مهم عرفانی و صوفیانه است که شروح متفاوتی بر آن نگاشته شده است. میرسید علی همدانی از عارفان نامی قرن هشتم هجری بوده که تأثیرات شگرفی بر عرفان و فلسفه اسلامی داشته است. یکی از آثار قابل تامل او، شرحی فارسی بر قصیده خمیه ابن فارض، مشهور به قصیده میمه است. میرسید علی، 32 بیت از 41 بیت این قصیده را شرح کرده است. تحلیل لغوی و نحوی برخی واژگان ابیات و نیز بیان معنای اصطلاحات و عبارات به شیوه‌های عارفانه، شیوه میرسید علی در شرح خود بر این ساقینامه مشهور ابن فارض است. همچنین میرسید در آغاز کتاب خود، در یک مقدمه‌ای به توضیح برخی اصطلاحات عرفانی که مورد نیاز سالکان طریق است، میپردازد و ضمن برشمردن مراحل رسیدن به عشق، به تعریف مختصر هر یک کفایت میکند. او در شرح ابیات ابن فارض تلاش میکند تا به آیات و احادیث و نیز اشعار عربی و فارسی استناد و استشهاد نماید. این مقاله به شیوه‌های توصیفی و با درنگی تحلیلی بر کتاب مشارب الاذواق، شرح میرسید علی بر قصیده خمیه ابن فارض میپردازد.

کلمات کلیدی:

میرسید علی همدانی، مشارب الاذواق، ابن فارض مصری، قصیده میمه.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/902236>

